

KÖZJOGI SZEMLE

ZELLER JUDIT

A reprodukciós szabadság európai
összehasonlításban
1. oldal

SCHWEITZER GÁBOR

Közjogi provizórium, jogfolytonosság,
új közjogi irány
Az 1919/1920-1944 közötti magyarországi
alkotmányjog-tudomány vázlatja (II. rész)
9. oldal

TORDAI CSABA

A választási jogorvoslatok szabályainak
változásai a gyakorlat tükrében
20. oldal

KÁRTYÁS GÁBOR

A felmentés indokolása
a közszolgálati jogban
25. oldal

KILÉNYI GÉZA

A köztársasági elnök hogyan nyeri el tisztségét
33. oldal

VISSY BEATRIX

Támpontok a valódi alkotmányjogi panasz
hatókörének megállapításához
40. oldal

SZILÁGYI BERNADETT

A saját bevételek szerepe az egyházak
finanszírozásában
47. oldal

DOJCSÁK DALMA

Értéktétel vagy tényállítás - a szabad szólás
egyik kulcskérdése
54. oldal

FRANCZEL RICHÁRD

A miniszterelnök munkaszervezete
2010 után
58. oldal

ZELLER JUDIT

Magyar Kisegyházak a strasbourgi bíróság előtt
- az egyházalapítás szabályainak értékelése
66. oldal

BALOGH ÉVA

Világtérkép a gyűlöletbeszédre
68. oldal

BORDÁS PÉTER

Jelenségek - voltak, vannak, lesznek
71. oldal

MISKOVICS MARIANN

Rendszeresítés kontra egyenértékűség
a védelmi célú beszerzésekben - egy
precedensértékű határozat
74. oldal

2

VII. évfolyam,
2014. június
www.hvgorac.hu

hvgorac

TEMATIKUS JOGI SZAKLAPOK

kat a gyűlöletbeszéddel kapcsolatosan. A nemzetközi egyezmények megfogalmazásával az a probléma, hogy túl nagy mérlegelési teret hagynak az államoknak, így egyes államokban specifikus szabályok jönnek létre, amelyek alapul szolgálhatnak a visszaélésekre. Az egyességéget nem segíti elő az sem, hogy a különböző nemzetközi bírói fórumok eltérően értelmezik az idevonatkozó fogalmakat és cikkeket. Mindezek ellenére a kérdésre egy tartózkodó igennel válaszol, mert szerinte a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya vonatkozó cikkei egy olyan alapszerkezetet biztosítanak, amelyek alapul szolgálhatnak a gyűlöletbeszéd szabályozásának. Válasza azért visszafogott, mert számos ellenérv is létezik, amelyek közül az egyik legerősebb a nemzetközi bírói fórumok egységes gyakorlatának hiánya.

Irwin Cotler a gyűlöletet katasztrófává formáló, az emberiséget leginkább pusztító jelenségről, a genocídiumról, illetve az arra való felhívás állam általi szankcionálásáról értekezik. Ez egy folyamat, amelynek utolsó lépése a népiirtás, amit a szerző Irán példáján keresztül szemléltet. Ebben a tanulmányban arra próbál javaslatot tenni, hogy miként lehet megelőzni ezt a folyamatot.

Tarlach McGonagle az Európa Tanács gyűlöletbeszéddel kapcsolatos stratégiájáról ad átfogó, kritikai elemzést, megvizsgálja a különböző szervek aktusait, feldolgozza az Emberi Jogok Európai Bírósága idevonatkozó esetjogát is. Ugyanezt teszi *Eduardo Bertoni* és *Julio Rivera Jr.* az Emberi Jogok Amerika-közi Egyezményével, illetve az Emberi Jogok Amerika-közi Bíró-

ságának gyakorlatával kapcsolatban, majd összevetik ezeket más nemzetközi bíróságok döntéseivel.

A negyedik rész és egyben a kötet *Monroe E. Price* írásával fejeződik be. A jelenlegi fejlett műholdas technikával bármilyen szólás elérhetővé válik közvetlenül az emberek otthonában. Ennek a következményét – tehát, hogy a műholdak segítségével országhatárokat átívelő jeleket lehet fogni – értékelhetjük az szólásszabadság győzelmének, illetve a szuverenitás sérelmének, azonban mindenképpen kérdéses, hogy szükséges-e e tekintetben nemzetközi jogi szabályozás. A szerző bemutatja a különböző nemzetközi fórumok által eddig eldöntött, idevonatkozó eseteket is. A vizsgálat alapján arra jut, hogy jelenleg hiányzik a globális szabályozás, és annak létrehozása feltétlenül szükséges lenne.

Látható, hogy a gyűlöletbeszéd szabályozására vonatkozó álláspontok rendkívül eltérők. Megoszlanak a vélemények a korlátozás alapjairól, a szabályozás módszereiről és eszközeiről. Nehezíti a helyzetet, hogy az elmélet és a gyakorlat elválik egymástól, így az olykor elméletben jól megkonstruált szabályok a gyakorlatban nem érik el a kívánt hatást. Azt gondolom, hogy bár egymásnak teljes mértékben ellentmondó nézetekkel találkozhatunk a könyv lapjain, együttesen ezek mégis nagyon fontos üzenetet közvetítenek: a gyűlöletbeszéd-ről szóló folyamatos diskurzus elengedhetetlen szükségességét, amely előreviheti ezen, világszerte létező társadalmi problémák kezelését.

Balogh Éva
(PhD-hallgató, DE ÁJK)

Jelenségek – voltak, vannak, lesznek¹

Napjaink egyik sokat emlegetett kérdése az állami és a lokális kormányzatok közötti hangsúlyok és erőviszonyok átrendeződése. Azon belül is a közfeladatok és közszolgáltatások ellátásának, nyújtásának kérdése különös hangsúlyt kap, nemcsak tudományos körökben, hanem a politikai életben is. Ez a tendencia ugyanakkor nemcsak nemzeti, hanem nemzetközi szinten is megfigyelhető. Különösen az ezredfordulótól, majd a gazdasági válság hatására élenkebben jelentkezett a közkiadások csökkentésének igénye, a helyi szinten nyújtott szolgáltatások költségvetési vonzatának felülvizsgálata, racionalizálása. E folyamat mellett, mondhatni jelenségeként a különböző, nem helyi költségvetésből finanszírozott, de helyi közösségi feladatot megvalósító szereplők újraértékelése is zajlik, gondolva itt például az egyházak vagy magánvállalatok szerepére. Így aligha értelmezhető pusztán állami vagy önkormányzati szinten a közszektor igazgatása. A megjelenő más szereplők együtteseként, az egyes igazgatási határokat átszelő kooperációs hálózat alakult ki, különböző megjelenési formákban.

E viszonyok vizsgálata nem pusztán létezésük fennállása szempontjából fontos, hanem annak tartalma és igazgatási szempontjából is.

2013 őszén a Debreceni Egyetem Állam- és Jogtudományi Karán tartott könyvbemutatón látott napvilágot a Horváth M. Tamás által szerkesztett „Jelenségek” című tanulmánykötet, amely e témához kíván tematikus tartalommal hozzájárulni. A kötet az Országos Tudományos Kutatási Alapprogram által támogatott kutatás keretében valósult meg.

A kötet sok tekintetben a hazai szakirodalom hiányosságát igyekszik pótolni. A közigazgatás és szolgáltatásszervezés ilyen irányú megközelítésére, kutatására ritkán kerül sor, a kötet témája széles skáláját fedi le a tudományterületnek. A tanulmányok alapjául szolgáló kutatás több hazai jogi kar együttműködésével, gyakorlati szakemberek és egyetemi hallgatók bevonásával valósult meg, ezzel is növelve a könyv tudományos értékét, gazdagítva annak szemléletmódját.

Kétszázhetvennyolc oldalon tizenhárom tanulmány

olvasható, amelyek három nagyobb részbe tagozódnak, ugyanazt a kérdéskört vizsgálva. Ez a tartalmi megbontás nem töri meg a kötet egységét, épp ellenkezőleg, ki egészítik egymást a tanulmányok és az adott kérdéskör többirányú megközelítésének adnak helyet, így válik igazán koherenssé a kötet.

Az elméleti keretek meghatározása után három tematikus rész következik. Az első rész az erőforrás-problémák címet viseli, amely keretében a pénzügyi federalizmus, az állami funkciók elméleti kérdéseinek gyakorlati megvilágítására kerül sor. Így különösen a köz- és magánberuházások, azaz a PPP-konstrukciók,² a szociális igazgatási rendszer, az önkormányzati adósságrendezés és a különböző lokális társulási formációk hazai és nemzetközi tendenciái vizsgálatára kerül sor. Ezek a témák nagyon is aktuálisak, a napi politika és a tudományos kutatások meghatározó elemei. A második rész a globális hatások elnevezést viseli, utalva ezzel a világméretű tendenciákra és a sokszor kibontakozó reformhullámokra. Elemzés tárgyát képezi az önkormányzatok közfeladataik ellátása során kötött magánjogi szerződéseinek tapasztalatai nemzetközi összehasonlításban, a gazdaság élénkítéséhez kapcsolódó magánberuházások nemzetközi szabályozási (beruházásvédelmi) megoldásai, valamint a helyi közszolgáltatások egy speciális esete, a vízgazdálkodással kapcsolatos szolgáltatások hazai és nemzetközi tapasztalatai. A harmadik részben egy speciális szereplő, az egyházak által ellátott közfeladatok, így különösen a közoktatási tevékenység állami finanszírozásának tapasztalatai és általánosságban az egyházak számára nyújtott költségvetési támogatások rendszere kerül bemutatásra. Mindezt a Magyar Katolikus Egyház és a Magyarországi Református Egyház példáján keresztül szemléltetve.

A tanulmányok olvasmányos és számtalan példával illusztrált jellege, valamint az elmélet és a gyakorlat megfelelő aránya mind a szakmai olvasóközönség, mind pedig az egyetemi oktatás igényeit kielégítik. Számos jogág, így különösen a közigazgatási jog, a pénzügyi jog, a nemzetközi jog, az Európa-jog, a környezetjog és a polgári jog egyes összefüggései találkoznak.

A kötet témája tehát az állami, magán- és közösségi szereplők földrajzi és közigazgatási határokat is átívelő kapcsolatrendszerére épül, a közfeladatok ellátása és nyújtása tekintetében. Röviden azt mondhatjuk, hogy a területi kormányzás kérdésköréről van szó. A feldolgozott témák jóllehet, hogy számos szakpolitikához kapcsolódnak, de egy közös vezérfonal mégis felfedezhető, amelyre felfűzhetőek az egyes elemek. Ez nem más, mint az állami és önkormányzati pénzügyi kapcsolatok rendszere, a közszolgáltatások finanszírozásának és ellátásának alternatív megoldásai. Ugyanis, ha e szempontból tekintünk a kötetre, megtalálhatjuk azt a mögöttes tartalmi pontot, amely valójában eredője a jelenségeknek. A közpénzek szűkössége, a közszolgáltatások mennyiségének növekvő igénye, az erőforrások optimális felhasználása mind arra készítetik az

egyres szereplőket, hogy céljaik elérése végett kooperáljanak egymással. Ezt az általános közgazdaságtani jelenséget nem lehet a közigazgatás egységre szabott kereteihez igazítani, természeténél fogva túllép azon. A helyi szintre telepített feladatok és a közszolgáltatások ellátójának és igénybevevőinek köre meghaladja a már említett kereteket. A fogyasztó lakosok oldaláról ugyanis nem a közigazgatási hatáskör számít, hanem a közszolgáltatás elérhetősége, közelsége, minősége. Ennek szemléltetéseképpen a kötettől némiképp elrugaszkodva gondoljunk csak a felsőoktatás példájára. Az egyes egyetemek vonzáskörzetet hoznak létre maguk körül, hálózat alakul ki a hallgatók és városok között. Egy színvonalas felsőoktatási intézmény városi, megyei és országhatárokat is átívelve vonzza a hallgatókat, pótlusként működik. Ennek megfelelően a finanszírozástól az együttműködési rendszereken át a közösségi közlekedésig számtalan módon kapcsolatrendszereket hoz létre. Természetesen ez a közigazgatási és jogi kereteket nem bontja le. Megmarad a közfeladat gazdája, felelőse, finanszírozója, azaz a feladat- és hatáskörök kevésbé rugalmasak a hálózatokhoz képest. De ugyanez a jelenség megfigyelhető az egészségügyben is, hogy csak a másik nagy közszolgáltatást említsem. Tehát nagyon is aktuális folyamatok vizsgálatáról van szó, amelyek láthatatlanul is a szemünk előtt zajlanak.

E keretek közé illeszkedik a városi kormányzás elmélete és irányzatai, amelyek a kötet első tanulmányában kerülnek áttekintésre, így a hálózatos kormányzás, a helyi gazdaságfejlesztés, a léptékelméletek és a *corporate governance*³ önkormányzati relációban történő értelmezése. Ezeknek az elméleti irányzatoknak a fontosságát az adja, hogy számos helyi jelenség magyarázatául szolgálnak, amelyek a jelenlegi változó világban más megvilágítást kapnak. Még akkor is, ha minden helyi kormányzáshoz köthető elmélet tekintetében léteznek érvek és ellenérvek. A kontinensen, különösen az Európai Unióban lehettek fel a hagyományok, a közszolgáltatásokkal kapcsolatos szabályozási megoldások sokszor más logikát követnek.⁴

A hálózatos kormányzás gyökerei a fejlett skandináv országokba nyúlnak vissza, jelentése és definiálása az utóbbi évtizedekben azonban változásokon ment keresztül.⁵ Az igazgatási értelemben használt kormányzattól elkülönülve, egy rugalmasabb, formális keretekkel sokszor nem jellemezhető, a közösség által létrejövő kormányzás alakult ki. Ennek továbbfejlődő változatában már városias kormányzásról beszélhetünk, amely jelenséghez hozzákapcsolódott az informatika és az internet rohamléptékű fejlődése. A kialakuló hálózatok túllépik a közigazgatási határokat, de nem újraértelmezni kívánják azokat, hanem feltárni a hálózatokban rejlő lehetőségeket. A kötetben jó példát találhatunk erre a vízgazdálkodás témakörében,⁶ amely tevékenység együttműködést igényel az egyes pólusok között és azokon belül is. A vízzel mint természeti erőforrással kapcsolatos teendők végképp nem szoríthatóak a közigazgatás határai

közé. Az externáliák kezelése, a fenntartható fejlődés elősegítése összetett kooperációt igényel.

A városi gazdaságösztönzés tágabb értelmezésben a helyi gazdaságpolitika kialakítását takarja, annak fejlesztési kérdéseivel és lehetőségeivel. A helyi szintű stratégiaalkotás és forrásfelhalmozás elengedhetetlen a gazdaságfejlesztés kivitelezéséhez és élénkítéséhez. Különös szerephez jutnak ebben a nagyvárosok, amelyek méretüknél fogva képesek a környezetüket is alakítani. A fejlesztéspolitika ilyen tekintetben is túllépi a közigazgatási határokat és a termelési pólusok köré koncentrálódik. Fontos közpénzügyi döntések térbeli viszonyáról beszélhetünk.⁷ Az Európai Unió az egyes szakpolitikáin keresztül akarva-akaratlanul is alakító-jává válik a helyi gazdaságfejlesztés, stratégiaalkotás és együttműködési folyamatoknak.

Szorosan a témához kapcsolódik a közigazgatás szintjeinek meghatározása, amelyet a fent említett pólus logika túllép és a hálózatosság alapján egy rugalmas viszonyrendszert alakít ki. E határok között kap a kormányzás új értelmet, amely elválik a területi igazgatás gyakorlatától. Nem egy követendő gyakorlat vagy modell, hanem a természettől fogva kialakuló jelenség, amelyet felismerni kell és a benne rejlő lehetőségeket kiaknázni. A *corporate governance* a felelős vállalatirányítás elméletével járul hozzá a közüzemi szektor szemléletváltásához, a közösségi felelősség érvényesíthetőségéhez, túllépve a helyi igazgatás közjogi keretein.⁸ A közüzemi szolgáltatások ellátásában az önkormányzatok teljes vagy résztulajdonú vállalatok létrehozásával újfajta eszközrendszert birtokolhatnak. Ez a megközelítés az új közmenedzsment kiszervezési, kiszervezési elvével szemben hat, az önkormányzati közfeladatok saját úton történő megszervezését erősíti, felismerve a kiszervezésben rejlő veszélyeket és pénzügyi megtakarítási lehetőségeket. Jelen környezetben a gazdasági válság után a hazai jogalkotó is felismerte ezt, gondolhatunk itt a hulladékgyűjtésre,⁹ a közösségi közlekedésre, a vízközmű-szolgáltatásra, a parkolás megszervezésének utóbbi évek aktuálpolitikai kérdéseire.

A közszolgáltatások szervezésében e jelenségeknek különös hatásuk van, mivel sokszor a közszolgáltatók nem állnak meg a helyi és nemzetközi határok között, többszörösen összetett hálózatok részesei. A kötet köz- és magánszféra közötti szerződésekkkel, valamint a PPP-konstrukciókkal és az alternatív szolgáltatásszervezéssel foglalkozó tanulmányai mind olyan kérdéskört vizsgálnak, amelyek jól beilleszthetőek e logikai keretek közé a hagyományos megközelítés meghaladásaként. Ezek a kapcsolatrendszerek ugyanakkor a hagyományos alapstruktúrákat¹⁰ nem tagadják, mivel az eredményes működés feltételeit biztosítják. A kötet városi kormányzás közjogi eszközeit nemzetközi szinten bemutató tanulmánya felhívja a figyelmet, hogy vannak jól működő mesterségesen generált kapcsolatrendszerek, amelyek nemcsak jól megférnek egymás mellett, hanem ki is egészítik egymást.

Külön kiemelendő az egyházak szerepe a hálózatosságban, amelyek mind a közfeladatok ellátásában, mind pedig a pénzügyi transzferek (állami támogatások) útján realizálódnak. Itt különösen a szektorsemlegesség köré áll a diskurzusok középpontjában, valamint a más civil szervezetekhez képest kialakult sajátos vonásai. A hazai alapfokú közoktatás szolgáltatásszervezési átalakulásában fontos szerephez jutottak az egyházak, amely a téma fontosságát bizonyítja.¹¹ Az egyházak által fenntartott alapfokú és középfokú iskolák száma fokozatosan nőtt az elmúlt években. Az általuk ellátott oktatási, nevelési tevékenység regionális határokat is túllép, így nem csak helyi szinten értelmezhető. E tekintetben a kötet vizsgálódása az egyes támogatási forrásokra, ellátott közfeladatokra és a megváltozott szerepekre összpontosít.

Az állam és az önkormányzatok viszonyában nem pusztán a kettőjük közötti hangsúlyokra és hangsúlyeltolódásokra helyeződik figyelem, hanem a szerepekre is, azaz, hogy milyen feladatot ki lát el és milyen mértékben, milyen területi szinten. A hálózatosság alakításában az állam (az Országgyűlés és a Kormány) igazgatási úton támogatja a különböző kapcsolatrendszerek megjelenését. Az ettől függetlenül létrejövő hálózatok adják a kötet témáját és szerkezetét, tehát nem mesterséges dologról van szó. Az ezek mögött meghúzódó pénzügyi és erőviszonyok sem elhanyagolható jelentőségűek, mint a kötetben is láthatjuk, valójában e körül forog minden. Ki lássa el, milyen formában és mennyiért az adott közfeladatot? Ezt követik a milyen minőségben és a hasonló jellegű kérdések.

A cím tehát nagyon találóan foglalja össze, hogy jelenségekről van szó a városi kormányzás köréből, amelyek nem automatikusan vezérelt folyamatok, térben és időben változóak. A nemzetközi és a hazai példák a közfeladatok ellátásának kérdésköréből csak egy szeletet villantanak fel, amely a kutatás szempontjából releváns. A kötet számos részletkérdésre is választ ad, amelyek ismerete a jelenleg körülöttünk zajló változások megértéséhez és megítéléséhez fontos lehet. A helyi önkormányzatok csökkenő közfeladat ellátó szerepe, az alapfokú oktatás centralizálása, a megváltozott finanszírozási rendszer, az önkormányzati adósságállomány állami kezelése, a magánszféra szereplőinek közfeladat-ellátó szerepének csökkentése mind-mind olyan jelenség, amelynek megítélése nehéz feladat, mégis a kötet egy adott szempontrendszerrel követve kíván ezekre reagálni.

Bordás Péter
(PhD-hallgató, DE ÁJK)

Jegyzetek

- 1 Recenzió a „Jelenségek” című tanulmánykötetről. Horváth M. Tamás (szerk.): Jelenségek a városi kormányzás köréből. Dialóg Campus Kiadó, Budapest–Pécs 2013.
- 2 L. a téma előzményeit Varga Judit: PPP (a) történetben. In: Kilen-

- gések: közszolgáltatási változások (szerk. Horváth, M. Tamás). Dialóg Campus Kiadó, Budapest–Pécs 2013. 309–323. o.
- 3 A felelős vállalatirányítás elméletét önkormányzati relációban I. részletesebben Giuseppe Grossi – Christoph Reinhard: Municipal Corporatization in Germany and Italy. *Public Management Review* 2008. 5. sz. 597–617. o.
- 4 L. Horváth M. Tamás: Csendes fordulat. *Jogtudományi Közlöny* 2013. 4. sz. 173–183. o.
- 5 L. Eva Sorensen – Jacob Torfing: Theories of Domestic Network Governance. Palgrave Macmillan, Basingstoke 2007.
- 6 Pump Judit: A települési vízgazdálkodás életciklus modellje. In: Jelenségek a városi kormányzás köréből (szerk. Horváth M. Tamás). Dialóg Campus Kiadó, Budapest–Pécs 2013. 195–216. o.
- 7 L. és vő. Csűrös Gabriella: Gazdaságpolitikai együttműködés az Európai Unióban – Új utakon. *Pro Futuro* 2012. 2. sz. 34–52. o.
- 8 L. Horváth M. Tamás: Felelős társaságirányítás – a közszektorban. *Gazdaság és Jog* 2013. 1. sz. 12–15. o.
- 9 A hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény 81. § (1) bekezdése az állam, a települési önkormányzat vagy a települési önkormányzatok társulásának a többségi tulajdoni hányadát írja elő a közszolgáltatási engedély megadásához.
- 10 L. Hoffman István: A helyi önkormányzatok társulási rendszerének főbb vonásai. *Új Magyar Közigazgatás* 2011. 1. sz. 23–33. o.
- 11 A nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény alapvető változásokat hozott a feladatellátásban.

Rendszeresítés kontra egyenértékűség a védelmi célú beszerzésekben – egy precedensértékű határozat

Bevezetés

A közbeszerzési jog napjainkban a közigazgatási jog egyik legfontosabb és legnagyobb kiterjedésű területe, amely egyre nagyobb jelentőségre tesz szert. A 21. században rendkívüli mértékben megnőtt a közbeszerzések jelentősége, mivel az állam és az állammal szoros kapcsolatban álló szervek, intézmények (mint például a központi hivatalok, kormányhivatalok, de akár az önkormányzatok is) csak hatékony és gazdaságos közbeszerzések révén tudják beszerezni a működésükhöz feltétlenül szükséges eszközöket.

A közbeszerzések nemcsak ezen okok miatt tekinthetők jelentősnek, hanem azért is, mert Magyarország szintjén a közbeszerzések a bruttó hazai össztermék 5,66 százalékát alkotják,¹ amely azonban nemcsak hazánkban, hanem világszerte is rendkívül sok nehézség és kihívás elé állítja a jogalkotókat és jogalkalmazókat, meg kell ugyanis valósítaniuk a könnyen átlátható, nehézség nélkül kezelhető, és a közpénzek etikus elköltését magában foglaló rendszert.

Az általános jellegű közbeszerzések jelentősége mellett azonban mégis vannak olyan területek, amelyek vizsgálatára még ma sem került sor megfelelő mértékben, annak ellenére, hogy kiemelt szereppel rendelkeznek az állam és a honvédelem, a katonai és rendészeti célok, valamint feladatok szempontjából. Tanulmányomban az egyik leginkább érdekes és alaposabb vizsgálattal még nem rendelkező jogterülettel foglalkozom, a védelmi célú beszerzésekkel kapcsolatban felmerülő anomáliákkal, így különösen a rendszeresített kényszerítő eszközök és az egyenértékűség kapcsolatával, a felmerülő érvénytelenség jogosságának kérdéskörével, továbbá az ajánlattételi felhívásban többszörösen szereplő ellentmondások megszüntetésének lehetőségeivel. E területeket a Közbeszerzési Döntőbizottság közel-

múltbeli döntésének² elemzésével és értelmezésével, a védelmi célú közbeszerzésekről szóló kormányrendelet és a kapcsolódó jogszabályok és bírósági döntések vizsgálatával mutatom be.

A Közbeszerzési Döntőbizottság véleménye egyenértékűségről a védelmi célú beszerzésekben

A Közbeszerzési Döntőbizottság 2013 őszén részletesen foglalkozott azzal a speciális ügygel, amely rendkívül különleges beszerzési területre vonatkozott és ráadásul olyan értelmezési kérdésre is választ adott, amely az ajánlattevői és az ajánlatkérői oldalon is nehézségeket okozott már a védelmi célú rendelet elfogadása óta.

Az alábbiakban ezt mutatom be, kihangsúlyozva az ajánlatkérő jogsértéseit, a gazdasági társaság érveit, továbbá a Döntőbizottság ezen érvekre adott válaszait.

A Közbeszerzési Döntőbizottság elé került ügy háttere

Álláspontom szerint a jogorvoslati kérelem, valamint a Közbeszerzési Döntőbizottság eljárásának és döntésének elemzése előtt mindenképp érdemes foglalkozni az ügy hátterével, az eredeti tényállás felvázolásával, továbbá az előzetes vitarendezési kérelmekkel és azok eredményeivel is.

A védelem terén alapvető biztonsági érdeket érintő, kifejezetten katonai, rendvédelmi, rendészeti célokra szánt áruk beszerzésére, illetőleg szolgáltatások megrendelésére vonatkozó sajátos szabályokról szóló kormányrendelet³ (továbbiakban: védelmi célú rendelet) rendelkezései alapján e rendelet hatálya alá tartozó szervezet hirdetmény közzététele nélküli tárgyalásos beszerzési eljárásban történő részvételt hirdetett meg ajánlattételi

Tartalom

Fókusz	
Zeller Judit: A reprodukciós szabadság európai összehasonlításban	1
Figyelő	
Schweitzer Gábor: Közjogi provizórium, jogfolytonosság, új közjogi irány. Az 1919/1920–1944 közötti magyarországi alkotmányjog-tudomány vázlat (II. rész)	9
Tordai Csaba: A választási jogorvoslatok szabályainak változásai a gyakorlat tükrében	20
Kártyás Gábor: A felmentés indokolása a közszolgálati jogban	25
Kilényi Géza: A köztársasági elnök hogyan nyeri el tisztségét	33
Futurum	
Vissy Beatrix: Támpontok a valódi alkotmányjogi panasz hatókörének megállapításához	40
Szilágyi Bernadett: A saját bevételek szerepe az egyházak finanszírozásában	47
Dojcsák Dalma: Értékítélet vagy tényállítás – a szabad szólás egyik kulcskérdése	54
Franczel Richárd: A miniszterelnök munkaszervezete 2010 után	58
Faktum	
Magyar kisegyházak a strasbourgi bíróság előtt – az egyházalapítás szabályainak értékelése (Zeller Judit)	66
Fórum	
Világtérkép a gyűlöletbeszédéről (Balogh Éva)	68
Jelenségek – voltak, vannak, lesznek (Bordás Péter)	71
Rendszeresítés kontra egyenértékűség a védelmi célú beszerzésekben – egy precedensértékű határozat (Miskovics Mariann)	74

Contents

Focus	
Judit Zeller: Procreative Liberty in European Context	1
Observer	
Gábor Schweitzer: Public Law Interregnum – Legal Continuity – New Directions of Public Law. Outlines of the Hungarian Constitutional Law Jurisprudence between 1919/1920–1944 (Part 2)	9
Csaba Tordai: Changes of the Rules on Electoral Remedies in the Light of Practice	20
Gábor Kártyás: The Dismissal's Reasoning in Civil Service Law	25
Géza Kilényi: On the Election of the President of the Republic	33
Futurum	
Beatrix Vissy: Pilot Guidelines to Determine the Scope of Fundamental Right Protection Guaranteed by the Real Constitutional Complaint	40
Bernadett Szilágyi: The Role of the Own Revenues in Church Financing	47
Dalma Dojcsák: Opinion or Statement – a Key Issue of Free Speech	54
Richárd Franczel: The Office of the Prime Minister after 2010	58
Factum	
Hungarian Small Churches before the Strasbourg Court – an Assessment on the Rules of Founding Churches (Judith Zeller)	66
Forum	
World Map on the Hate Speech (Éva Balogh)	68
Phenomena – There Were, Are and Will Be (Péter Bordás)	71
Becoming Operation versus Equivalence in the Defensive Public Procurements – A Precedent Resolution (Mariann Miskovics) ..	74

A szerkesztőbizottság elnöke: Prof. Dr. Kiss László

A szerkesztőbizottság tagjai:

Prof. Dr. Ádám Antal, Prof. Dr. Bodnár László, Dr. Fábíán Adrián, Dr. Ivancsics Imre, Prof. Dr. Kilényi Géza, Dr. Kisfaludy Zoltán, Prof. Dr. Kukorelli István, Prof. Dr. Petrétei József, Dr. Somogyvári István, Dr. Sulyok Gábor, Dr. Szalayné Dr. Sándor Erzsébet, Dr. Tóth Judit

Külső tagok:

Prof. Dr. Dr. h.c. Boguslaw Banaszak (Wrocławii Egyetem), Prof. Dr. Dr. h.c. Gilbert Gornig (Philips Universität Marburg)
Prof. Dr. Erika de Wet (University of Amsterdam), Prof. Dr. Dr. h.c. Herbert Küpper (IOR München)

Főszerkesztő: Dr. Chronowski Nóra, e-mail: chronowski.nora@gmail.com

Szerkesztő: dr. Naszladí Georgina, e-mail: naszladí.georgina@ajk.pte.hu

A lap szerkesztését a Bolyai János Kutatási Ösztöndíj támogatta

Weboldal: <http://www.kozjogiszemle.hvgorac.hu>

Kiadja a HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft. • 1037 Budapest, Montevideo u. 14. Telefon: 340-2304, 340-2305 • Fax: 349-7600

E-mail: info@hvgorac.hu • Internet: www.hvgorac.hu

Felelős kiadó: dr. Frank Ádám, a kft. ügyvezetője

Felelős szerkesztő: dr. Gábor Zsolt, e-mail: gabor.zsolt@hvgorac.hu

Műszaki szerkesztő: Bors Kriszta • **Tördelő:** Balás Zsuzsa • **Korrektor:** Nagy Márton • **Nyomás:** Multiszolg Bt.

A borítón található fotót készítette: Lőrincze Géza (owl.hu)

A lapban korábban megjelent cikkeket elektronikus formában megtalálja a **Jogkódex Szakcikk**ek moduljában. www.jogkodex.hu

HU ISSN 1789 69 91

Előfizethető a HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft.-nél

Előfizetési díj 2014. évre: 13 986 Ft • 1 szám ára: 3497 Ft • Megjelenik: negyedévente.

A szerkesztőség a főszerkesztő vagy a felelős szerkesztő e-mail címén várja azokat a közlésre szánt tanulmányokat, amelyek az alkotmányosság, a nemzetközi kapcsolatok és a közigazgatás aktuális problémáit vizsgálják. A kéziratot kérjük feltüntetni a szerző nevét, munkahelyét, beosztását, levelezési címét. A kéziratok lektoráltatásáról a szerkesztőbizottság gondoskodik, és fenntartja a jogot a kéziratok korrigálására, szerkesztésére, illetve terjedelmi okokból történő rövidítésére a szerző értesítésével. 2014-ben a kéziratokat Word 97/2010 szövegszerkesztővel, 12 pontos betűméret alkalmazásával, lábjegyzet-megoldással lehet benyújtani, a weboldalunkon közzétett formai útmutató szerint.